

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 11Pu/5/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2116223577
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 03. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Pribulová
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2017:2116223577.5

Uznesenie

Okresný súd Trnava v právnej veci vyslovenia prípustnosti prevzatia v zdravotníckom zariadení S. M., A. A. XX, M., zastúpené: Prosman a Pavlovič advokátska kancelária, s.r.o., IČO: 36 865 281, Hlavná 31, Trnava, umiestnenej: Y. X. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. F. XX/X, Q., zastúpená opatrovníčkou: Y. V., L. I. L. M., za účasti Okresnej prokuratúry Trnava, o návrhu Okresnej prokuratúry Trnava na nariadenie neodkladného opatrenia, takto

rozhodol:

Návrh na nariadenie neodkladného opatrenia sa **z a m i e t a**.

odôvodnenie:

1. Uznesením tunajšieho súdu č.k. 11Pu/5/2016-23 zo dňa 26.10.2016 bolo rozhodnuté o tom, že k prevzatíu Y. X. R. do zdravotníckeho zariadenia nedošlo zo zákonných dôvodov. Na základe odvolania podaného zariadením a prokurátorom rozhodoval vo veci Krajský súd v Trnave, ktorý uznesením č.k. 23CoP/68/2016-55 zo dňa 27.12.2016 uznesenie tunajšieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

2. Dňa 17.02.2017 bol súdu doručený návrh Okresnej prokuratúry Trnava zo dňa 14.02.2017, v ktorom navrhuje nariadenie neodkladného opatrenia v zmysle § 325 ods. 1, 2 písm. d) CSP a § 2 ods. 1, § 360, § 361 CMP tak, že súd nariadi neodkladné opatrenie spočívajúce v zabezpečení hospitalizácie Y. X. R. na T. I. S. W. v M., pričom nech je menovanej uložené, aby sa dostavila do tohto zdravotníckeho zariadenia a podrobila sa odbornému lekárskeму psychiatrickému vyšetreniu a v prípade, že tak neurobí, nariadiť vykonanie tohto úkonu za asistencie T. A.. Pred vydaním neodkladného opatrenia navrhuje vypočuť otca menovanej, T. M., za prítomnosti prokurátora.

3. Návrh bol odôvodnený tým, že tunajší súd uznesením č.k. 11Pu/5/2016-23 zo dňa 26.10.2016 rozhodol tak, že k prevzatíu Y. X. R. do zdravotníckeho zariadenia nedošlo zo zákonných dôvodov. V zmysle § 13 ods. 1 Civilného mimosporového poriadku prokurátor v predmetnej veci dňa 28.10.2016 vstúpil do konania. Krajský súd v Trnave uznesením č.k. 23CoP/68/2016-55 zo dňa 27.12.2016 napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, pričom prvostupňový súd bol upravený na ďalší postup. Hoci rozhodnutie odvolacieho súdu bolo Okresnému súdu doručené ešte dňa 28.12.2016, vo veci ešte stále nie je rozhodnuté a nie je ani napravený nezákonný stav, hoci ide o urgentnú vec, ktorá sa konkrétne týka zdravia človeka. Na dožiadanie prokurátora zo dňa 10.01.2017 ohľadom urýchleného konania vzhľadom na zdravotný stav menovanej, súd promptne zareagoval listom zo dňa 11.01.2017, avšak bez požadovaného naplnenia verejného záujmu na zabezpečení potrebnej zdravotníckej starostlivosti voči Y. R. s odôvodnením, že výsledkom konania nemôže byť rozhodnutie, ktorým by bola uložená menovanej povinnosť sa do zariadenia vrátiť, a preto konaniu má v súčasnosti chýbať naliehavosť. S takýmto názorom súdu však nemožno jednoznačne súhlasiť. V tejto súvislosti je nevyhnutné poznamenať, že súčasný stav (nepreliečená pacientka s psychotickou poruchou nie je v adekvátnej liečbe) zapríčinil súd, a preto by bolo práve dôvodným, aby tento uvádzaný nezákonný stav napravil. Stav tohto konania nesúladsného

so zákonom namietajú orgány prokuratúry a napokon i odvolací súd pri zrušení pôvodného rozhodnutia súdu prvej inštancie. Ako už bolo uvedené, hoci ide o urgentnú vec a účinky jednotlivých procesných úkonov nariadených aj odvolacím súdom zoslabuje plynutie času, okresný súd termín pojednávania určil až na deň 25.04.2017, teda až takmer po štyroch mesiacoch po vrátení veci z odvolacieho súdu. Z uznesenia OS Trnava z č.l. 76 zo dňa 08.02.2017 o zamietnutí návrhu K.. J. V. (otca vyšetrovanej) na jeho pribratie do konania ako účastníka len vyplýva, že súd zotrval na svojich právnych názoroch v danej veci. Zarážajúcim však je záver súdu o tom, že záujem otca o zdravie svojej dcéry vstupom do konania by nebol účelný a taktiež že práva a slobody Y.. X. R. však K.. J. V. nemá v úmysle chrániť. Z priloženého návrhu však vyplýva, že opak je pravdou a záujem chrániť zdravie menovanej týmto návrhom deklaruje i prokurátor. S jednotlivými obsahovými náležitosťami ochrany zdravia menovanej, záujme na jej vyličení, príp. umožnení starať sa o maloleté deti v dôsledku úpravy zdravotného stavu menovanej (prezentovaného v návrhu otca Y.. R. z č.l. 71 súdu doručeného dňa 31.1.2017) sa stotožňuje aj prokurátor. V predmetnej veci svoj názor opiera o ust. § 265 CMP, podľa ktorého po právoplatnosti uznesenia, ktorým súd vyslovil, že prevzatie umiestneného do zdravotníckeho zariadenia bolo prípustné, pokračuje súd v konaní o prípustnosti držania v zdravotníckom zariadení. Dané konanie má teda v zmysle zákonnej úpravy dve štádiá, a to prevzatie a následne aj držanie v zdravotníckom zariadení, resp. prípustnosť týchto postupných fáz konania. Prvú fázu konania o prípustnosti prevzatia menovanej do zariadenia prvostupňový súd nesprávne a tým i nezákonne vyhodnotil, v tomto zmysle i rozhodol, čím došlo k zmareniu tejto časti konania. Tento nežiadúci stav by súd mal napraviť a zabezpečiť pripravenie podmienok pre začatie druhej následnej fázy konania spočívajúcej v držaní menovanej v zariadení. To sa môže stať len jej dodaním do zdravotníckeho zariadenia s okamžitým odborným medicínskym vyšetrením a následným rozhodnutím o jej pobyte (hospitalizácii) závisiacim od výsledkov zhodnotenia aktuálneho zdravotného stavu vyšetrovanej. V tejto právnej veci teda zastáva prokurátor názor, že ak výsledky vykonaného dokazovania odôvodňovali vydanie rozhodnutia, že prevzatie Y.. X. R. do zdravotníckeho zariadenia bolo dňa 21.10.2016 prípustné (a teda aj zákonné), súd je povinný ďalej konať a rozhodovať o prípustnosti držania. Predpokladom na tento postup je to, aby sa menovaná v zdravotníckom zariadení aj nachádzala. To, že táto musela byť zariadením prepustená, nemožno vytknúť personálu zariadenia, ktoré zariadenie muselo vykonať rozhodnutie súdu, ktoré bolo neskôr odvolacím súdom zrušené pre nedodržanie zákonného postupu súdu prvej inštancie v prejednávanej veci. Aktuálne je stav vo veci taký, že súd doposiaľ svojou nečinnosťou nezabezpečil, aby sa Y.. X. R. vrátila do zdravotníckeho zariadenia. V tejto nadväznosti je nevyhnutným poznamenať, že v prípade, ak dôjde k ujme na zdraví u menovanej v dôsledku jej psychického ochorenia alebo k ujme na zdraví jej maloletých detí, bude za tento stav zodpovedný jedine súd, ktorý po zrušení uznesenia o nezákonnosti prevzatia nezabezpečil hospitalizáciu Y.. R.. Súd v danej veci pochybil, a teda je jeho povinnosťou okamžite zjednať nápravu. Táto náprava sa dosiahne len uložením povinnosti menovanej ihneď sa vrátiť do zariadenia, a to i za prípadnej asistencie príslušníkov PZ a rýchlej zdravotnej pomoci. V danom štádiu konania a za daného právneho stavu nemožno akceptovať názor súdu, že je len na slobodnom rozhodnutí FO, či a v akej miere sa podrobí určitým medicínskym úkonom. Súčasne sa nemožno stotožniť s názorom súdu, že v súčasnosti chýba naliehavosť, aká tu bola v čase prevzatia menovanej dňa 21.10.2016. Takýmito výrokmi sa súd len zbavuje svojej zodpovednosti za svoje pochybenie, pre ktoré i odvolací súd musel pôvodné rozhodnutie zrušiť. Podľa tvrdenia otca menovanej (viď jeho návrh spísaný dňa 26.01.2017), zdravotný stav Y.. X. R. sa po jej prepustení zo zdravotníckeho zariadenia zhoršuje a naliehavosť potreby neodkladnej liečby trvá. Podľa údajov otca vyplýva, že táto bola od 31.12.2016 do 04.01.2017 nezvestná, domov sa mala vrátiť až dňa 06.01.2017 v zanedbanom stave, špinavá s omrzlinami, nevedela uviesť miesto, kde sa nachádzala a ani dôvod neprítomnosti, čo je dôsledkom neliečenia jej psychického ochorenia. V danej záležitosti nemožno akceptovať stav nečinnosti súdu v naznačených skutočnostiach a aktuálny zdravotný stav Y. R. je potrebné urgentne riešiť. Prokurátor týmto návrhom chráni zdravie menovanej, pretože u tejto osoby sa s najväčšou pravdepodobnosťou jej psychické ochorenie len rozvíja, progreduje a neliečením aj zhoršuje.

4. Podľa § 253 ods. 1 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „CMP“), zdravotnícke zariadenie, v ktorom je osoba umiestnená z dôvodov uvedených v osobitnom predpise (ďalej len "umiestnený"), je povinné oznámiť súdu do 24 hodín prevzatie umiestneného bez jeho informovaného súhlasu. Oznamovaciu povinnosť má zdravotnícke zariadenie aj vtedy, ak umiestnený svoj informovaný súhlas odvolá, a to do 24 hodín od odvolania informovaného súhlasu.

5. Podľa § 262 ods. 1 až 3 CMP, súd rozhodne o prípustnosti prevzatia do zdravotníckeho zariadenia uznesením bez nariadenia pojednávania. (1) Súd vydá uznesenie do piatich dní od obmedzenia osobnej

slobody umiestneného. (2) Súd doručí uznesenie umiestnenému v zdravotníckom zariadení do 24 hodín od jeho vydania, najneskôr však do piatich dní od obmedzenia osobnej slobody. (3)

6. Podľa § 263 CMP, zdravotnícke zariadenie umiestneného okamžite prepustí, ak súd rozhodol, že prevzatie do zdravotníckeho zariadenia bolo neprípustné.

7. Podľa § 264 CMP, zdravotnícke zariadenie je vždy oprávnené umiestneného prepustiť, a to aj keď súd rozhodol, že prevzatie do zdravotníckeho zariadenia bolo prípustné.

8. Podľa § 265 CMP, po právoplatnosti uznesenia, ktorým súd vyslovil, že prevzatie umiestneného do zdravotníckeho zariadenia bolo prípustné, pokračuje súd v konaní o prípustnosti držania v zdravotníckom zariadení.

9. Podľa § 6 ods. 4 zákona č. 576/2004 Z.z. o zdravotnej starostlivosti, službách súvisiacich s poskytovaním zdravotnej starostlivosti (ďalej len ZoZS“), informovaný súhlas je preukázateľný súhlas s poskytnutím zdravotnej starostlivosti, ktorému predchádzalo poučenie podľa tohto zákona. Informovaný súhlas je aj taký preukázateľný súhlas s poskytnutím zdravotnej starostlivosti, ktorému predchádzalo odmietnutie poučenia, ak v tomto zákone nie je ustanovené inak (§ 6b, § 27 ods. 1, § 36 ods. 2, § 38 ods. 1, § 40 ods. 2).

10. Podľa § 6 ods. 9 písm. d) ZoZS, informovaný súhlas sa nevyžaduje v prípade ambulantnej starostlivosti alebo ústavnej starostlivosti, ak ide o osobu, ktorá v dôsledku duševnej choroby alebo s príznakmi duševnej poruchy ohrozuje seba alebo svoje okolie, alebo ak hrozí vážne zhoršenie jej zdravotného stavu.

11. Podľa Čl. 12 ods. 1 ústavného zákona č. 460/1992 Zb. Ústava Slovenskej republiky (ďalej len „ÚSR“), ľudia sú slobodní a rovní v dôstojnosti i v právach. Základné práva a slobody sú neodňateľné, nescudziteľné, nepremičateľné a nezrušiteľné.

12. Podľa Čl. 13 ods. 1 písm. a) ÚSR, povinnosti možno ukladať zákonom alebo na základe zákona, v jeho medziach a pri zachovaní základných práv a slobôd.

13. Podľa Čl. 13 ods. 2 a 4 ÚSR, medze základných práv a slobôd možno upraviť za podmienok ustanovených touto ústavou len zákonom. (2) Pri obmedzovaní základných práv a slobôd sa musí dbať na ich podstatu a zmysel. Takéto obmedzenia sa môžu použiť len na ustanovený cieľ. (4)

14. Podľa Čl. 16 ods. 1 ÚSR, nedotknuteľnosť osoby a jej súkromia je zaručená. Obmedzená môže byť len v prípadoch ustanovených zákonom.

15. Podľa Čl. 17 ods. 1 ÚSR, osobná sloboda sa zaručuje.

16. Podľa Čl. 17 ods. 6 ÚSR, zákon ustanoví, v ktorých prípadoch možno prevziať osobu do ústavnej zdravotníckej starostlivosti alebo ju v nej držať bez jej súhlasu. Takéto opatrenie sa musí do 24 hodín oznámiť súdu, ktorý o tomto umiestnení rozhodne do piatich dní.

17. Podľa Čl. 2 ods. 1 CMP, každé ustanovenie tohto zákona je potrebné vykladať v súlade s Ústavou Slovenskej republiky, verejným poriadkom, princípmi, na ktorých spočíva tento zákon, s medzinárodnoprávnymi záväzkami Slovenskej republiky, ktoré majú prednosť pred zákonom, judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva a Súdneho dvora Európskej únie, a to s trvalým zreteľom na hodnoty, ktoré sú nimi vyjadrené a chránené.

18. Podľa § 360 ods. 1 CMP, neodkladné opatrenie možno nariadiť aj bez návrhu v konaniach, ktoré možno začať aj bez návrhu.

19. Podľa § 361 CMP, súd nariadi neodkladné opatrenie aj vtedy, ak to vyžaduje verejný záujem.

20. Podľa § 2 ods. 1 a 2 CMP, na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Na účely tohto zákona sa pojmy žaloba, strana a spor

vykladajú ako návrh na začatie konania, účastník konania (ďalej len "účastník") a konanie podľa tohto zákona, ak z povahy veci nevyplýva inak.

21. Podľa § 324 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CMP“), pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

22. Podľa § 325 ods. 1 CSP, neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

23. Podľa § 325 ods. 2 písm. d) CSP, neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby niečo vykonala, niečoho sa zdržala alebo niečo znášala.

24. Podľa § 326 ods. 1 a 2 CSP, v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa popri náležitostiach žaloby podľa § 132 uvedie opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená, opísanie skutočností hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a musí byť z neho zrejmé, akého neodkladného opatrenia sa navrhovateľ domáha. (1) K návrhu musí navrhovateľ pripojiť listiny, na ktoré sa odvoláva. (2)

25. Podľa § 328 ods. 1 až 3 CSP, ak súd nepostupoval podľa § 327, nariadi neodkladné opatrenie, ak sú splnené podmienky podľa § 325 ods. 1, inak návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietne. (1) O návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia rozhodne súd najneskôr do 30 dní od doručenia návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorý spĺňa náležitosti podľa § 326. O návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia podľa § 325 ods. 2 písm. e) rozhodne súd do 24 hodín od doručenia návrhu. (2) Uznesenie, ktorým bolo rozhodnuté o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, je súd povinný písomne vyhotoviť a odoslať. (3)

26. Podľa § 329 ods. 1 a 2 CSP, súd môže rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania. Ak rozhoduje odvolací súd o odvolaní proti uzneseniu o zamietnutí neodkladného opatrenia, umožní sa protistrane vyjadriť k odvolaniu a k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. (1) Pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie. (2)

27. Neodkladné opatrenia sú primárne upravené v ustanoveniach § 324 a nasl. CSP, pričom ustanovenia § 360 a nasl. CMP upravujú potom len niektoré otázky týkajúce sa neodkladných opatrení súdu, a to ako výnimky zo všeobecnej právnej úpravy podľa CSP. Na rozdiel od sporového konania, podľa právnej úpravy mimosporového konania je možné nariadiť neodkladné opatrenie nielen na návrh, ale aj bez návrhu v konaniach, ktoré možno začať bez návrhu.

28. Neodkladné opatrenie je prostriedkom naliehavej procesnej ochrany a je určené na riešenie takých situácií, kde je potrebný rýchly zásah súdu, rýchla úprava pomerov účastníkov konania. Predpokladom nariadenia neodkladného opatrenia je, aby sa aspoň osvedčila potreba neodkladnej úpravy, o ktorej nemôžu byť vážne pochybnosti, pričom táto úprava sa musí javiť ako naliehavá. Nariadiť neodkladné opatrenie je možné vtedy, ak je potrebný okamžitý zásah súdu a tento dôvod musí existovať v čase, keď o nariadení neodkladného opatrenia súd rozhoduje. Okrem toho, súd nemôže výrokom neodkladného opatrenia porušiť žiadne ústavou zaručené právo alebo slobodu

29. Okresná prokuratúra Trnava sa svojím návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia domáha, aby bola zabezpečená hospitalizácia Y. X. R., ktorej nech je uložená povinnosť dostaviť sa do zdravotníckeho zariadenia a podrobiť sa odbornému lekárskemu psychiatrickému vyšetreniu a v prípade, že tak neurobí, aby bolo nariadené vykonanie tohto úkonu za asistencie T. zboru.

30. Po oboznámení sa s návrhom a ostatnými listinnými dôkazmi má súd za to, že návrh I. prokuratúry Trnava na nariadenie neodkladného opatrenia je nedôvodný a je potrebné ho zamietnuť, a to z nižšie uvedených dôvodov.

31. Osobná sloboda každej fyzickej osoby je zaručená Ústavou SR, konkrétne ustanovením Čl. 17 ods. 1 ÚSR, pričom obmedzenie osobnej slobody prevzatím osoby do ústavnej zdravotníckej starostlivosti je

v zmysle Čl. 17 ods. 6 ÚSR možné iba v prípadoch ustanovených zákonom. Takéto prípady obmedzenia osobnej slobody sú pre prípady súvisiace so zdravotným stavom osoby výslovne upravené v § 6 ods. 9 ZoZS. Nedotknuteľnosť osoby a jej súkromia je rovnako zaručená Ústavou SR, a to ustanovením Čl. 16 ods. 1 ÚSR, pričom obmedzená môže byť len v prípadoch ustanovených zákonom.

32. Aby nedochádzalo k zneužitiu ústavnej starostlivosti tým, že by niekto bol v rozpore so zákonom bez jeho súhlasu prijímaný do zdravotníckeho zariadenia, v ňom zadržovaný a ponechávaný, upravuje Civilný mimosporový poriadok v ustanoveniach § 252 a nasl. osobitné konanie o prípustnosti prevzatia a držania v zdravotníckom zariadení (tzv. detenčné konanie). Špecifikom poskytovania nútenej zdravotnej starostlivosti v prípade prevzatia umiestneného do zdravotníckeho zariadenia je zásah primárne do dvoch ľudských práv, a to do práva na osobnú slobodu a do práva na súkromie, ktorého jednou zložkou je aj právo rozhodovať o prijatí alebo neprijatí zdravotnej starostlivosti. Každý človek je slobodný a nie je povinný robiť nič, čo mu zákon neukladá, a preto aj v otázkach starostlivosti o svoje vlastné zdravie je len na slobodnom rozhodnutí fyzickej osoby, či a v akej miere sa podrobí určitým medicínskym úkonom. Zmyslom detenčného konania je ochrana týchto dvoch práv, ale predovšetkým práva na osobnú slobodu umiestnenej osoby ako (po práve na život) najdôležitejšieho práva každej fyzickej osoby.

33. V prejednávanej veci bola umiestnená prepustená zo zariadenia v súlade s ustanovením § 263 CMP, pričom Civilný mimosporový poriadok (a predtým ani Občiansky súdny poriadok), neupravuje vo svojich ustanoveniach situáciu v prípade, že rozhodnutie súdu prvej inštancie (o tom, že prevzatie do zdravotníckeho zariadenia bolo neprípustné), je súdom druhej inštancie zrušené (prípadne aj zmenené), resp. neukladá súdu zabezpečiť návrat prepustenej osoby do zariadenia, ako to požaduje navrhovateľ neodkladného opatrenia. Je tomu tak z dôvodu, že v prípade, že by na to bol v súčasnosti alebo v budúcnosti (resp. po prepustení osoby) dôvod, nič nebráni tomu, aby bola osoba, u ktorej sú naplnené podmienky podľa § 6 ods. 9 písm. d) ZoZS, bez jej súhlasu prevzatá do zdravotníckeho zariadenia a bolo zahájené nové detenčné konanie na základe iných skutkových okolností, ako predchádzali predchádzajúcemu konaniu. Neskončenie skoršieho detenčného konania totiž nebráni začatiu nového, nakoľko nejde o prekážku litispendencie.

34. Hoci podľa § 325 ods. 2 písm. d) CSP, neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby niečo vykonala, niečoho sa zdržala alebo niečo znášala, uvedené povinnosti môže súd uložiť iba v súlade s Ústavou SR, konkrétne jej ustanovením Čl. 17 ods. 6, Čl. 16 ods. 1, a v nadväznosti na to s ustanoveniami § 6 ods. 9 písm. d) ZoZS a § 252 a nasl. CMP. Len takýto postup je v súlade s rešpektovaním ústavou zaručeného práva na osobnú slobodu a práva na súkromie fyzickej osoby. Uvedené znamená, že bez informovaného súhlasu možno osobu prevziať v zdravotníckom zariadení iba pri zachovaní postupu podľa § 252 a nasl. CMP, t.j. v rámci detenčného konania na podklade konkrétnych skutkových okolností.

35. Súd opakovane poukazuje na skutočnosť, že výsledok rozhodovania vo veci sp.zn. 11Pu/5/2016 má zmysel len v tom smere, či došlo alebo nedošlo k porušeniu práva Y. X. R. na ochranu jej osobnosti, podľa toho, či došlo alebo nedošlo k jej prevzatíu do zdravotníckeho zariadenia bez jej súhlasu zo zákonných dôvodov, pričom predmetom dokazovania bude to, čo predchádzalo jej prijatiu dňa 21.10.2016. Výsledkom konania nemôže byť rozhodnutie, ktorým by bola uložená menovanej povinnosť sa do zariadenia vrátiť.

36. Odhliadnuc od vyššie uvedeného súd uvádza, že navrhovateľ ani neosvedčil naliehavosť úpravy neodkladným opatrením, keď vo svojom návrhu neuviedol také skutočnosti, ktoré by osvedčovali naliehavosť požadovanej úpravy, keď v závere uvádza len pravdepodobnosť zhoršovania zdravotného stavu Y. X. R., t.j. jej stav mu nie je známy. I keby však potreba prevzatia Y. X. R. do zdravotníckeho zariadenia bola osvedčená (pri splnení podmienok podľa § 6 ods. 9 písm. d) ZoZS), súd by s poukazom na všetko vyššie uvedené, nemohol dospieť k inému záveru ako k zamietnutiu návrhu, a to z dôvodu, že nariadenie neodkladného opatrenia v tomto konaní (obídením postupu podľa § 252 a nasl. CMP) by bolo porušením ústavných práv menovanej.

37. Z uvedených dôvodov súd návrhu nevyhovel, ale ho vo výroku uznesenia zamietol.

38. K návrhu na doplnenie dokazovania pred vydaním neodkladného opatrenia (vypočutie otca menovanej a primárky oddelenia FN M. za prítomnosti prokurátora) súd uvádza, že nariadenie neodkladného opatrenia navrhovaného Okresnou prokuratúrou Trnava je z vyššie uvedených dôvodov

vylúčené, a preto dokazovanie navrhnuté v návrhu je nedôvodné nielen z dôvodu, že pred rozhodovaním o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa dokazovanie z časových dôvodov nevykonáva, ale najmä z dôvodu, že by nemohlo viesť k inému rozhodnutiu súdu.

39. Nad rámec uvedeného súd považuje za potrebné dať do pozornosti nižšie citované ustanovenia.

40. Podľa § 18 ods. 2 zákona č. 153/2001 Z.z. o prokuratúre, prokurátor vykonáva dozor nad dodržiavaním zákonnosti aj v zariadeniach ústavnej zdravotnej starostlivosti, v ktorých sa nachádzajú v ústavnej starostlivosti osoby, od ktorých sa nevyžaduje informovaný súhlas.

41. Podľa § 18 ods. 3 zákona č. 153/2001 Z.z. o prokuratúre, prokurátor je povinný

- a) vykonávať previerky zachovávanía zákonnosti v miestach uvedených v odseku 1 alebo odseku 2,
- b) písomným príkazom ihneď prepustiť na slobodu osobu držanú v mieste uvedenom v odseku 1 alebo odseku 2 nezákonne bez rozhodnutia alebo v rozpore s rozhodnutím súdu alebo iného oprávneného štátneho orgánu,
- c) písomným príkazom zrušiť rozhodnutie alebo pozastaviť vykonávanie rozhodnutia, príkazu alebo opatrenia orgánov vykonávajúcich správu miest uvedených v odseku 1 alebo odseku 2 alebo ich nadriadeného orgánu, ak sú v rozpore so zákonom alebo s iným všeobecne záväzným právnym predpisom,
- d) dozerať, aby sťažnosti a oznámenia osôb držaných v miestach uvedených v odseku 1 alebo odseku 2 sa bez meškania odoslali tým orgánom alebo činiteľom, ktorým sú adresované.

42. Zo skutočnosti, že 1. predmetom ochrany v konaní o prípustnosti prevzatia do zdravotníckeho zariadenia je výlučne osobná sloboda umiestneného a jeho právo na súkromie (teda pre ochranu týchto práv a slobôd je vôbec takéto konanie vedené), že 2. Y. do tohto práva a slobody v súčasnosti zasahované nie je, 3. že v zmysle vyššie citovaných ustanovení je úlohou prokuratúry dozerať na ochranu práv a slobôd osôb držaných v zdravotníckom zariadení bez ich súhlasu (nie iných fyzických a právnických osôb, ale práve a len umiestnených osôb), 4. že do práva na ochranu zdravia menovanej nebolo a nie je zasiahnuté (pretože menovanej nie je bránené v prístupe k zdravotnej starostlivosti), je podľa názoru súdu v súčasnosti vystupovanie Okresnej prokuratúry Trnava v konaní bezpredmetné. Z povahy veci a pôsobnosti prokuratúry v tejto oblasti vyplýva, že dôvodné by bolo len v situácii opačnej, a síce ak by umiestnená bola ponechaná v zariadení, napriek tomu, že by k tomu nebol daný zákonný dôvod, pričom úlohou prokuratúry by bola ochrana práva umiestnenej na osobnú slobodu a súkromie.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je možné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Trnava (§ 357 písm. d) CSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania, a síce ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka konania (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).